

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: J. K., narozený dne X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě ze dne 21. 3. 2023 proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2023, č. j. X-44091-HS

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2023, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2022, č. j. X se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 4. 10. 2022, č. j. X žalovaná zamítla žádost žalobce o invalidní důchod. Na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Rokycany totiž dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti u žalobce činí 20 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles

pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, v nichž především vyličil svůj zdravotní stav a požádal o nové posouzení zdravotního stavu, resp. přiznání invalidního důchodu. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu XV (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích) oddíl B (Postižení končetin), položku 9a (Ztuhnutí nebo omezení pohybu v kyčelním nebo kolenním kloubu/kloubech, lehké omezení hybnosti) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 5–10 %. Posudkový lékař zvolil na základě doložených lékařských zpráv vzhledem k dalšímu zdravotnímu postižení žalobce (úzkostně depresivní symptomatologie) horní hranici uvedeného rozmezí, tedy na 10 %. Vzhledem k dopadům na profesní život žalobce zvýšil podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky tuto hodnotu o dalších 10 procentních bodů, tedy na celkových 20 %.
3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou. V ní namítl nedostatečné zhodnocení svého zdravotního stavu, který byl posouzen pouze podle lékařských zpráv (bez osobního přizvání, případně vyšetření) a nebyly dostatečně zhodnoceny žalobcovy bolesti, schopnost vykonávat samostatně výdělečnou činnost a další omezení.
4. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě především shrnula předchozí správní řízení a jeho legislativní úpravu. Závěrem vyjádření žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí

orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce poklesly o 40 %, a proto se v jeho případě jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala dominantním postižením, jak ho vymezuje kapitola XV, oddíl B, položka 9b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. středně těžké omezení hybnosti jednoho nebo více kloubů nebo končetiny/končetin, podle rozsahu funkčního postižení. Pro tuto diagnózu vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 15–30 %. **Celkovou hodnotu 40 %** posudková komise zvolila především navýšením horní hranice uvedeného rozmezí o deset procentních bodů podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity (ztížená možnost pracovního uplatnění žalobce). Za datum vzniku příslušného stupně invalidity u žalobce posudková komise určila datum ortopedického vyšetření: 15. 9. 2022. Platnost stanovena do dne 30. 6. 2024, neboť existuje předpoklad stabilizace a zlepšení zdravotního stavu žalobce. Vzhledem k věku žalobce je podle posudkové komise možná žalobcova rekvalifikace.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není žalobce schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách. Schopen lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce. Soud tedy posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise účastníci řízení nic nenamítli.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 40 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně.
13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce není invalidní, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita prvního stupně žalobce vznikla ke dni 15. 9. 2022 a nadále trvá** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalobce, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalobci však prokazatelně žádné náklady řízení nevznikly nad rámec běžné administrativy. Náklady,

jejichž náhradu žalobce požadoval v podání ze dne 14. 6. 2023, žalobce neprokázal ve vztahu k předmětnému soudnímu řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 19. července 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně